

ро^дголіє, яко не є, умножающе два та превеликі дроби со знаменателями, і послідом го ізведемо ісовоценно що чиселитела ю знаменателя. Підобрі є обаче да обежрнемо дроби, яко є обща, въ десатична, којто да содерява парно число десатичныхъ цифра (93), за да буде знаменатель совершено четверо^дголіє: і послідом го ізведемо четверо^дголна корень йстымъ образомъ. Итака се слічава множдь да находиме нензречени числа, којто опредѣліваме посередствомъ приближенїа. Н. п.

$$\sqrt[25]{\cdot} = \sqrt[3]{\cdot} \text{ ил} \sqrt[3]{0,36} = 0,6$$

$$\sqrt[17]{\cdot} = \sqrt[5]{0,500000} = 0,706\dots$$

$$\sqrt[11]{\cdot} = \sqrt[3]{0,687500} = 0,829\dots$$

$$\sqrt[17]{\cdot} = \sqrt[10]{0,85000000} = 0,9219\dots$$

$$\sqrt[5]{\cdot} = \sqrt[7]{0,888888\dots} = 0,942\dots$$

ІЗВЕДЕНІЕ КВІЧЕСКАГО КОРЕНЕ.

120. Квібо на всіко двоименно число складаюши та четири произведенія: 1) ізъ квадра на перва та частъ коренна; 2) ізъ третіго то произведеніе на четьверо^дголіє то на перва та частъ умноженна съ втіора та; 3) ізъ третіго то на перва та умноженна съ четьверо^дголіє то на втіора та, і 4) ізъ квадра на втіора та.

Въ §. 113-омъ опредѣлихме четьверо^дголіє то на а + б: яко ли пакъ умножиме това гостъ а + б, ще найдеме квадра.

(1) Таха мала частъ, ѿ ізведенії квіческаго корене, може, кој ще, да прескокне, безъ да повреди содеряніе то.